nega wastu wõetud. Kõne pidaja oli wäga sügawad sõnad oma juttu põhjaks wõtnud kellest keegi ei wõinud aru saada. „Ma tänan teid," wastas Peeter, „aga teie juttust põle ma mingisugust tarkust tunda saanud. Oma Hollandi keelt mis ma mõistan, hõpisin ma laewa ehituses Saardamis; aga seesugust keelt põle ma iiales mite tahtnud õpida ega taha kaa iial edespidi."— Peetrel oli wäga õigus; ükski asi põle mite nõnda wastu meelt asi kui see, kui mõni hunts hansakas oma ema keelt püüab mitme moodi peal wõera keele sõnadega segada. — Kaa nüüd oli ta igal pool laewa ehituste juures ja käis ülepea kõiki tarwilisi asju ja nende ehitusi hoolega waatamas. Sealt reisis ta Pariisi linna Prantsusemaale. Wähe aega enne tema tulekud oli Prantsuse kuningas Ludwig XIV ära surnud. Ludwig XV, seitsme aastane lapsuke, oli nüüd kuningas. Kui nüüd seesama kuninglik poisike Peetre juure wõeraks tuli, wõtis see teda aea wiitmata oma kätte peale, andis t'ale suud ja ütles: „Ma soowiksin, et teie wististe peaksite suureks kaswama ja ükskord eneste riiki aunsaste walitsema! Ehk wõiksime meie aega mõõda teineteisele weel abiks olla." — Kuda wõisiwad Prantsused seesuguse juttu üle eneste ninasi kärsutada! — Pariisis leidis Peetre kõrge waim weel enam uudist kui Hollandimaal.

Ühest waeste majast käis ta teise, käis kaa targa meeste juttul, niisamuti kaa kunstuikude juures wabrikutes, ja tellis neude juures kallid asju enese riigi kasuks. Kui ta ühel pääwal senna kiriku tuli, kus see kuulus maaler Richelieu maetud on, hüüdis ta tema pildi ete astudes: „Sa suur mees! Sulle oleks ma hea meelega pool jagu oma kuningriigist annud, et seda teist jagu walitseda sinust oleksin wõinud ära õpida." Rõemsa meelega põõras Peeter üle Hollandi ja põhja Saksamaa Wenemaale tagasi.

Kohtlik jagamine.

Würst August andis korra käsku sest suurest tiigist mis T... linna ligidal seisab kalu püüda. Püük oli palju suurem kui et seda keegi oleks wõinud ete arwata, nimelt haugide poolest, kelle seast mõned häbemata suured poisid oliwad. Sealt ümberkaudse küladest oliwad mitmed talupojad selle töö juures abiks; üks neist, waene päiline, kelle naene ja kuus last tema tänase pääwa palgast seda lootsiwad saada, ja õhtuks enesele osta, mis rikka meestel see wiimane ja kõige wähem asi meeles seisab, ja kerjajal aga esimene ja mis neljandemas palwes kõige ülem ja tarwilisem on. See-